

तत्रयोगांगेषु प्राणायाम उक्तस्तेनैव ततः प्राचीनानियमनियमासनान्याक्षिप्तानि अथ प्रत्याहारमाह इंद्रियाणीति इंद्रियार्थेभ्यः शब्दादिभ्यः मनसा निवर्त्येति मुख्यं प्रत्याहारं त्रिरुन्तं प्राप्य समंशरीरं तद्द्विधाणि मनसा सानि रुध्येति श्रुत्युक्तमुक्त्वा हठसाध्यं प्रत्याहारादिकमाह दशेति दशयुक्ताभिर्द्वादशभिर्द्वाविंशतिसंख्याभिः संचोदनाभिश्च त्ताश्च स्य प्रतोदस्थानीयाभिः प्रेरणाभिर्मतिमानात्मानं जीवं चतुर्विंशदज्ञानात्प्रकृतिसंज्ञात्परंपंचविंशप्रतिगंतुचोदयेत्प्रेरयेत् तत्राष्टादशसु स्थानेषु बायोः प्रत्याहारं याज्ञवल्क्येनोक्तं अष्टादशसु द्वायोर्मस्थानेषु धारणं स्थानास्थानात्समाकष्य प्रत्याहारो निगद्यत इत्युपक्रम्य मर्मस्थानानि तेषां मंतरं चोक्त्वाह संपूर्यं कुं भवद्वायुमंगुष्ठान्मूर्ध्नि मध्यतः धारयत्यनिलं बुद्ध्या प्राणायामः प्रचोदितः व्योमं ध्रात्समाकष्य ललाटे धारयेत्पुनः ललाटाद्वायुमाकष्य भ्रुवोर्मध्ये निरोधयेत् भ्रूमध्याद्वायुमाकष्य नेत्रस्थाने निरोधयेत् नेत्राद्वायुं समाकष्य नासामूले निरोधयेत् नासामूलान्तु जिह्वायामूले प्राणं निरोधयेत् जिह्वामूलान्तु कंठकूपान्तु ह्रस्वमध्यान्नाभिर्मध्यमे नाभिर्मध्यात्पुनर्मध्ये मेढ्राद्ध्रज्यालयेततः देहमध्याद्दुर्गागिण्डाद्वै ऊरुमूलके ऊरुमध्यात्तयोर्मध्ये तस्माज्जंघयोर्मध्यमे तथा जंघांततः समाकष्य बायुगुल्फे निरोधयेत् गुल्फादंगुष्ठयोगांगिर्निपाद

इंद्रिणीं द्वियार्थेभ्यो निवर्त्य मनसा शुचिः ॥ दशद्वादशभिर्वापि चतुर्विंशत्परंततः ॥ १० ॥ संचोदनाभिर्मतिमानात्मानं चोदयेदथ ॥ तिष्ठंतमजरंतं तु यत्तदुक्तं मनीषिभिः ॥ ११ ॥ तैश्चाल्मासततं ज्ञेय इत्येव मनशुश्रुम ॥ व्रतं त्यहीन मनसो नान्यथेति विनिश्चयः ॥ १२ ॥ विमुक्तः सर्वसंगेभ्यो लघ्वाहारो जितेन्द्रियः ॥ पूर्वरात्रे पररात्रे धारयतीत मनोत्समनि ॥ १३ ॥ स्थिरीकृत्येंद्रियग्रामं मनसा मिथिलेश्वर ॥ मनोबुद्ध्या स्थिरं कृत्वा पाषाणद्वनिश्चलः ॥ १४ ॥ स्थाणुवच्चाप्यंकपः स्याद्गिरिवच्चापि निश्चलः ॥ बुद्ध्या विधिविधानज्ञास्तदायुक्तं प्रचक्षते ॥ १५ ॥ न शृणोति न चाघ्राति न रस्यति न पश्यति ॥ न च स्पर्शं विजानाति न संकल्पयते मनः ॥ १६ ॥

योस्तं निरोधयेत् स्थानास्थानं समाकष्य यस्त्वेवं धारयेद्विद्या सर्वपापविशुद्धाल्मा जीवेदाचंद्रतारकं एतन्तु योगसिद्ध्यर्थं मगस्येनापि कीर्तितं प्रत्याहारेषु सर्वेषु प्रशस्तमिति योगिभि रिति एवमष्टादशप्रत्याहारचोदनाः धारणध्यानसमाधिसंज्ञास्तिस्त्रः ततः सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिसंज्ञाद्वाविंशोचोदना ततोपि संप्रेरितो जीवो न दीप्तमुद्रन्यायेन निर्विशेषचिन्मात्रतां प्रतिपद्यते सार्धः ॥ १० ॥ तं योगिनं तिष्ठंतं जीवन्मुक्तं अजरं जराहीनं मनीषिभिर्योगिभिर्यतयस्मात्तच्छब्देनोक्तं तद्विनिवाएतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीति श्रुते ब्रह्मत्वेन निर्दिष्टमतस्तद्भावापत्तये आत्मानं प्रत्यंचनरः चतुर्विंशत्परं प्रतिगंतुचोदयेदिति पूर्ववत्संबंधः ॥ ११ ॥ तैर्द्वादशप्रत्येरेणैः अहीनं कामादिभिरनास्कं दितं मनो यस्य तस्यैव व्रतं योगाख्यं योग्यमिति शेषः ॥ १२ ॥ संगेभ्यः अहं कर्तृत्वाद्यभिमानेभ्यः क्लयादिभ्यो वा ॥ १३ ॥ पाषाणस्थानुगिरिदृष्टां तानि श्वलत्वोक्तं तैर्द्वादशप्रत्येरेणैः ॥ १४ ॥ विधेः शास्त्रस्य विधानं तात्पर्यं तज्ज्ञानं तो विधिविधानज्ञाः बुद्ध्या स्वानुभवेनैव तदा आत्मप्राप्त्यवस्थायां युक्तं योगिनं प्रचक्षते न शृणोतीत्यादिना तदनुभववर्णयंतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥